CBE Z25008162 vrijstelling voortgangstoets

UITSPRAAK

in het geding tussen A te Almelo, hierna ook te noemen appellant,

en

de examencommissie Tandheelkunde en Geneeskunde van de faculteit Medische Wetenschappen, hierna ook te noemen verweerder,

inzake de afwijzing van het verzoek om een vrijstelling voor de laatste drie voorgangstoetsen Kennisprogressie M3 als onderdeel van de masteropleiding Geneeskunde.

I. Aanduiding van het bestreden besluit

De besluiten van verweerder van 7 en 15 november 2025, waarin het verzoek van appellant om drie vrijstellingen voor de voortgangstoets wordt afgewezen. Aan appellant worden slechts twee vrijstellingen toegekend.

II. Zittingsgegevens

Het beroep is behandeld in een openbare zitting op 27 maart 2025 waar appellant is verschenen vergezeld van zijn partner. Verweerder is verschenen in de personen van B, C en D, respectievelijk vice-voorzitter, ambtelijk secretaris en lid van de examencommissie.

III. Ontstaan en loop van het geding

Appellant verzoekt verweerder om een vrijstelling voor de laatste drie voortgangstoetsen (VGT) Kennisprogressie M3 (KPM3) Per emailberichten van 7 en 15 november 2024 wijst verweerder dit verzoek af. Via CLRS dient appellant op 18 december 2024 een beroepschrift in bij het College van Beroep voor de Examens tegen de afwijzing van zijn verzoek. Op 14 januari 2025 vindt een schikkingsgesprek plaats. Een schikking komt echter niet tot stand, waarna verweerder een verweerschrift indient. Het beroep is vervolgens behandeld op de hoorzitting van 27 maart 2025.

IV. Standpunten van partijen

Het standpunt van **appellant**, zoals neergelegd in het beroepschrift en ter zitting is toegelicht komt, samengevat, op het volgende neer.
Appellant voert aan dat zijn verzoek om drie vrijstellingen voor de VGT zonder duidelijke en consistente argumenten is afgewezen. Voor het onderdeel KPM3 moeten studenten deelnemen aan vier VGT, tenzij er vrijstellingen zijn toegekend.
Aan appellant is een vrijstelling verleend voor zijn Stage Wetenschap dat onderdeel is van het derde masterjaar (M3). Hierdoor liep zijn M3-jaar van 1 juli 2024 tot 15 november 2024. Op 15 november 2024 heeft hij zijn laatste coschap afgerond en daarmee voldoet hij aan alle vereisten van de masteropleiding met uitzondering van KPM3. Er is in de periode van 1 juli tot 15 november 2024 slechts één voortgangstoets aangeboden, waaraan hij heeft deelgenomen en een hoge score heeft behaald. Appellant heeft om vrijstelling verzocht van de drie overige VGT, zodat zijn examendatum op 15 november 2024 kon worden vastgesteld en hij aansluitend kon beginnen aan een baan als arts op de spoedeisende hulp. Appellant is het niet eens met de

toekenning van slechts twee van de drie gevraagde vrijstellingen en met het feit dat hij op 6 december 2024 nog een VGT moest maken. Appellant voert aan dat hij door zijn korte M3 jaar slechts een voortgangstoets heeft kunnen benutten. Hij heeft om heroverweging van het besluit gevraagd. Verweerder heeft op 15 november 2024 aan appellant laten weten dat er niet meer dan twee vrijstellingen worden verleend. Reden hiervoor is dat hij door de vrijstelling voor de Stage Wetenschap maximaal twee toetsmomenten minder heeft benut. Daarom kan hij twee vrijstellingen ontvangen. Tevens vindt verweerder het feit dat appellant zijn master op 6 december 2024 kon afronden een zeer acceptabele termijn.
Appellant vindt het maken van de VGT niet doelmatig en inhoudelijk ook niet zinvol omdat hij eerder al zeer hoge scores heeft behaald voor eerdere VGT. In het besluit van 15 november noemt verweerder ineens een nieuw argument voor de afwijzing: studenten moeten minimaal negen van de twaalf VGT hebben gemaakt tijdens de masteropleiding. Gezien het feit dat appellant in zijn eerste jaar reeds een voortgangstoets had gemist wegens ziekte kunnen er niet meer dan twee vrijstellingen worden verleend. Appellant verwijt verweerder dat in het besluit van 15 november 2024 een nieuwe reden wordt gegeven.
Voorts voert appellant aan dat een medestudent in vrijwel dezelfde situatie wel drie vrijstellingen heeft gekregen. Deze student voltooide op 22 november 2024 haar curriculum en hoefde slechts twee weken te wachten op de volgende voortgangstoets terwijl zij geen persoonlijke omstandigheden had waardoor zij haast had met afstuderen. Zij voldeed wel aan de eis van 9 van de 12 VGT. Verweerder heeft onredelijk, niet transparant en inconsistent gehandeld. Door de besluiten van verweerder is appellant later afgestudeerd en kon hij pas twee en een halve week later, namelijk op 13 december 2024, starten met zijn baan als arts. Dit heeft tot inkomstenderving geleid en tot betaling van een maand extra collegegeld. Dit, in combinatie met de oneerlijke behandeling, vormt het belang bij het voorzetten van deze procedure.

Verweerder heeft zich blijkens de stukken en ter zitting als volgt verweerd. De masteropleiding Geneeskunde duurt drie jaar, waarbij in ieder jaar vier keer de VGT worden aangeboden. Het doel van de VGT is continue leren. Studenten krijgen inzicht in eventuele hiaten. De verwachting is dat de individuele student iedere volgende toets een hogere score behaalt door de opgedane kennis in het curriculum. De VGT maken deel uit van de leerlijn Kennisprogressie (KP) met onderwijseenheden KPM1, KPM2 en KPM3, waarvoor in totaal 18 ECTS worden toegekend. Het is toegestaan om per jaar een voortgangstoets te missen met een geldige reden. De score op de eerstvolgende gemaakte voortgangstoets wordt dan dubbel geteld en geldt zo tevens als herkansing voor de gemiste toets. Als een student afwezig is bij de vierde toets van KPM3, dan kan geen dubbeltelling van een volgende toets plaatsvinden. In die gevallen is een vrijstelling mogelijk van de vierde voortgangstoets indien de student wel heeft voldaan aan de inhoudelijke eisen van KPM3. Verweerder verwijst voor de verdere regeling naar artikel 2.2. en 5.2 van het Toetsplan Master Geneeskunde en naar de Tentamenvereisten masteropleiding Geneeskunde.
Verweerder stelt dat er bepaalde situaties zijn waardoor studenten niet in de gelegenheid zijn om deel te nemen aan alle VGT in een studiejaar, bijvoorbeeld door een vrijstelling voor de Stage Wetenschap. In die situaties kan verweerder overwegen om een extra vrijstelling toe te kennen. Dan gaat het dus om een vrijstelling voor twee VGT van de vier.
Appellant heeft verzocht om drie vrijstellingen. Hij heeft weliswaar voor de eerste voortgangstoets van KPM3 voldaan aan het vereiste kennisniveau, maar niet aan het aantal gemaakte toetsen. Het aantal gemaakte toetsen is eveneens een vereiste. Het op korte termijn kunnen starten met een baan of andere financiële redenen worden door verweerder niet meegenomen in de besluitvorming.
Het onderdeel KPM3 (6 ECTS) maakt deel uit van het programma van de masteropleiding Geneeskunde. De opleiding is pas afgerond als alle onderdelen zijn afgerond, waaronder KPM3. Verweerder is appellant binnen de geldende regels tegemoetgekomen door twee vrijstellingen toe te kennen en door het vervroegen van de tweede voortgangstoets van 6 naar 2 december 2024, waardoor eerder gestart kon worden met het opstellen van het masterdiploma. De examendatum is op 2 december 2024 vastgesteld.
Verweerder kan op de casus van de medestudent die appellant aanvoert om redenen van privacy

niet gedetailleerd ingaan. Wel kan verweerder aangeven dat het totaal aantal van negen gemaakte VGT in die casus een belangrijke rol heeft gespeeld.
Verweerder stelt dat er geen winst te behalen is voor appellant als zijn beroep gegrond wordt verklaard. De examendatum is immers vastgesteld en aanpassen van een reeds uitgereikt diploma is niet mogelijk. Daarom verzoekt verweerder het beroep niet-ontvankelijk te verklaren. Indien het College het beroep wel ontvankelijk verklaart, dan verzoek verweerder gelet op het vorenstaande tot ongegrondverklaring van het beroep.

V. Beoordeling

Allereerst dient het College de ontvankelijkheid van het beroep te onderzoeken. Appellant heeft aangevoerd dat zijn procesbelang niet is gelegen in de wens om zijn examendatum te veranderen of om alsnog meer vrijstellingen te verkrijgen. Dit zou volgens appellant niet meer zinvol zijn omdat hij inmiddels negen VGT heeft gemaakt, zijn diploma heeft ontvangen en inmiddels werkzaam is als arts. Appellant heeft aangegeven financiële redenen te hebben om deze procedure te voeren en daarnaast principiële redenen: hij wil de in zijn ogen oneerlijke behandeling door verweerder aan de kaak stellen. Het College stelt vast dat appellant met het stellen en onderbouwen van eventuele financiële schade een procesbelang heeft gesteld waardoor het betoog van verweerder op dit punt niet slaagt. Het College verklaart appellant ontvankelijk in zijn beroep.
Wat betreft de inhoud van het beroep wijst het College erop dat het ingevolge artikel 7.61 lid 2 Wet Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk Onderzoek moet toetsen aan het recht. Aan de orde is dan de vraag of het bestreden besluit in redelijkheid genomen had kunnen worden.
Een verzoek om een vrijstelling kan worden beoordeeld met inachtneming van de regels die hierover zijn opgesteld. In dit geval zijn de artikelen 2.2 en 5.2 van het Toetsplan master Geneeskunde en de Tentamenvereisten master Geneeskunde van belang nu het gaat om een verzoek om een vrijstelling voor drie VGT.
Hiertoe overweegt het College het navolgende. KPM3 is een onderdeel van de masteropleiding Geneeskunde en bestaat uit vier VGT. Uitgangspunt is derhalve dat studenten voor een succesvolle afronding van KPM3 vier VGT op een bepaald, vooraf vastgesteld, niveau moeten maken en behalen.
Op deze regel is een uitzondering mogelijk zoals neergelegd in de Tentamenvereisten master Geneeskunde. Er kan een vrijstelling worden verleend voor één voortgangstoets per studiejaar indien een student met een geldige reden een voortgangstoets heeft gemist. Daarnaast verleent de examencommissie vrijstellingen voor een voortgangstoets indien de student geen gebruik kan maken van bepaalde toetsmomenten, vanwege bijvoorbeeld een vrijstelling voor de Stage Wetenschap, zoals in het onderhavige geval.
Appellant moest voor een succesvolle afronding van KPM3 in beginsel vier VGT maken. Één van de toetsen heeft hij succesvol gemaakt, voor de laatste twee ontving hij een vrijstelling en de tweede toets vond plaats begin december. Het College volgt appellant niet in zijn betoog dat hij ook voor deze voortgangstoets een vrijstelling had moeten krijgen, omdat hij zijn masteropleiding op 15 november 2024, na zijn laatste coschappen, had afgerond. Omdat KPM3 een verplicht onderdeel is van de masteropleiding geneeskunde is het College van oordeel dat appellant zijn masteropleiding pas heeft afgerond na het behalen van KPM3. De examencommissie heeft de bevoegdheid om vrijstelling van de VGT te verlenen en heeft dit voor twee toetsen ook gedaan. Het College is van oordeel dat de examencommissie geen onjuiste invulling van haar bevoegdheid heeft gegeven door niet voor drie toetsen een vrijstelling te verlenen. Daarbij heeft de examencommissie kunnen meewegen dat de tweede voortgangstoets al vrij snel na 15 november plaatsvond.
Wat betreft het beroep op het gelijkheidsbeginsel, merkt het College op dat het de casus van de andere student niet kent. Het College begrijpt uit de uitleg van de examencommissie dat bij deze casus andere argumenten een doorslaggevende rol hebben gespeeld, zoals het verschil in het totale aantal VGT dat beide studenten gedurende de masteropleiding hebben behaald. Daarmee is de casus van de andere student niet gelijk aan die van appellant. Om die reden meent het College dat de examencommissie het beroep op het gelijkheidsbeginsel heeft kunnen afwijzen.

Gelet op het vorenstaande ziet het College geen aanleiding om de betreden beslissingen te vernietigen. De conclusie is dan ook dat de bestreden beslissingen in stand kunnen blijven.

VI. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens verklaart het beroep van appellant ongegrond.

Aldus vastgesteld op 15 april 2025 door mr. dr. E. van Wolde, voorzitter, dr. E.A. van Hell en J. J. Janssen, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.E.A. Donkersloot, secretaris.

voorzitter secretaris

Ingevolge de Algemene wet bestuursrecht en artikel 7.66 van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek kan door belanghebbenden binnen zes weken na toezending van deze beschikking beroep worden aangetekend bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State, postbus 20019, 2500 EA Den Haag.